

afslagte end de Andre. Den første Grund, at man ikke saa meget kan stole paa saadanne Indtægter, turde i høi Grad tale i Faveur af disse Embedsmænd, da Indtægter, hvorpaa man ikke saa meget kan stole, absolut maae have langt ringere Værdi end faste Indtægter, og at disse Indtægters Størrelse ikke saa noie kan vides, er og har i lang Tid ikke været Tilfældet; thi som bekendt fores der i Almindelighed af de med uvisse Indtægter afslagte Embedsmænd Sporteljournaler, hvori der gjøres tilstrækkelig Rede og Rigtighed for enhver Indtægt, og det vil ogsaa vise sig i de senere Aar ved Krigsskattens Bestemmelse, at Regjeringen noie har kunnet komme til Kundskab om disse Embedsmænds uvisse Indtægters fulde Beløb. Forsaaavidt der er anført, at disse Embedsmænd ere bedre afslagte, maa jeg bemærke, at det er et almindeligt Duffe hos de med uvisse Indtægter afslagte Embedsmænd, at komme paa fast Gage. Dette turde være et Beviis for, at disse Embedsmænd ikke ansee sig bedre stillede end deres Collegaer med fast Gage. Den for sportulerede Embedsmænd ugunstige Bestemmelse i Lovudkastets § 4, vil naturlig tabe sin Betydning, naar disse Embedsmænd blive fast lønede. Allerede ved Finantslovens Behandling i forrige Sæssion, tillod jeg mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, om ikke Regjeringen tænkte paa at gjøre denne vigtige Forandring, men Svaret, som dengang blev givet, viste noksom, at der med Sagens Ordning var forbunden ualmindelige Vanskeligheder, som maaskee kunde have til Følge, at man i flere Aar ikke vilde naae det Resultat, hvortil Regjeringen dog klarligen stræber hen, saaledes som vi af forskjellige Lovforslag have havt Leilighed til at erfare. Stod nu den Tid nær, da samtlige Embedsmænd vilde være afslagte med fast Gage, vilde det være mindre rigtigt at tilveiebringe en Forandring i det os forelagte Lovudkast; men da der, som bemærket, endnu kan hengaae en rum Tid, inden man kan komme saa vidt, saa er det upaatvilelig af Vigtighed for det store Antal af Embedsmænd, og navnlig for den vigtige Classe, Retsbetjentene, at der skeer en Forandring i Lovudkastet. Allerede det andet Thing har ved Sagens Behandling der i forrige Sæssion

erkjendt dette, idet det har optaget en Bestemmelse, som Regjeringen ogsaa har tiltraadt, og ialfald bliver det først det Beløb, hvorved Embedsmændenes samtlige Indtægter overstiger 1000 Rbd., hvori der skal skee Fradrag af en Trededeel. Uagtet denne Forbedring vistnok er af Værdie, navnlig for de mindste Embeder, saa turde det vistnok have Meget for sig, at det ikke burde blive ved denne Forandring. Fra en stor Deel af de Embedsmænd, der ere afslagte med uvisse Indtægter, har jeg indbragt et Andragende til Rigsdagen, som gaaer ud paa, at de med Hensyn til Pension maatte blive behandlede paa samme Maade som fast gagerede Embedsmænd. Jeg skal ikke paa dette Trin af Sagens Behandling gaae nærmere ind paa dette Andragende, men jeg forbeholder mig senere at yttre mig udførligere derom. Imidlertid maa jeg dog bemærke, at forsaavidt jeg ikke i Udvalget har holdt mig til Indstillingspunktet i benævnte Andragende for alle med uvisse Indtægter lønede Embedsmænds Vedkommende, har det sin Grund deri, at jeg sølte, at man ikke vilde være tilbøielig til at gaae ind paa Andragendet i sit fulde Omfang, og at det altsaa vilde være tjenligere for de Vedkommende at slaae Noget af paa den Forandring, som er gjort, og at komme overeens med Udvalgets øvrige Medlemmer. Saaledes er det Resultat blevet til, som foreligger i Udvalgets Betænkning, nemlig, at de Embedsmænd, der ere afslagte med uvisse Indtægter, kun skulle lide Decourt i det Beløb, hvormed deres Indtægter overstige et Beløb af 1,500 Rbd. Dette Forslag tillader jeg mig paa det Varmeste at anbefale til Thingets modne Overveelse. Det kan ikke være i Statens Interessse, at et stort Antal Embedsmænd, og navnlig Embedsmænd af den Vigtighed som Retsbetjente, skulle blive satte i den Nødvendighed at holde ud i deres Embeder længere, end deres Kræfter ville tillade. Jo usøholdsmæssigere og ubilligere Pensionen vil blive fastsat, destomere ville de Embedsmænd, der skulle vaage over den personlige og Giendoms-Sikkerheden, og som idelig skulle være paafærde, blive satte i den Nødvendighed at vedblive i deres Embeder længere, end deres Kræfter egentlig ville tillade dem, nemlig paa den Maade, at de tage sig